

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Aften rød gjør Morgen sød

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Aften rød gjør Morgen sød", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 575. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid146576/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

I sin Favn ved Naade-Bordet
Os forener Guddoms-Ordet,
Da er Verden os korsfæst,
Dens Farvel os huger bedst!

- 11 Derfor Ingen Korset gribe,
Før med Herren han opstod!
Være maa Man først ilive,
Før Man føler Kraft og Mod!
Kiøbe skal vi ogsaa Tiden,
Voxe først og kæmpe siden,
Herren selv, med Støvets Kaar,
Voxde ti og tyve Aar!

- 12 Gjør vi det, da kan vi skrifte,
Selv, som *Stephanus*, paa Knæ,
Hvad vi har med Ham at skifte,
Som blev hængt paa Korsets Træ,
Men os vinker nu med Blide,
Til Sig ved Guds høire Side,
Skrifte det med Ord som Lyn;
Thi for Sagnet da gaaer Syn!

No. 313.

- 1 Aften rød gjør Morgen sød,
Derfor, Christne, bort med Sorgen!
Var Lang-Fredags Aften rød,
Himmelsød var Paaske-Morgen;
Saa fra Slægt til Slægt det gaaer,
I Guds Huus, mens Verden staaer,
Til, bag sidste Aften-Røde,
Stiger Immer-Dag hin sødel

- 2 Under hver en Himmel-Egn
Saa, i Billed-Skrift paa Bue,
Christus-Tidens Himmel-Tegn,

Straale-Korset, kan vi skue,
Siden Christus af sin Grav
Steg som Gylden-Soel af Hav,
Tændte, til som den at virke,
Lyse-Kronen i sin Kirke!

3 Skjult er *Jesu* Konge-Stol,
Skøndt Han throner i det Høie.
Skjult den gyldne Kirke-Soel
Skrider og fra Verdens Øie,
Som Han sagde: ikke meer
Lyset i mig Verden seer;
Dog for *Sine* ei sig dølger
Lyset, som med Livet følger!

4 Livets Ord i *Jesu* Navn
Tænder Lys i Mulm og Mørke,
Som en Dugg i *Straale-Favn*
Skaber Mark det midt i Ørke;
Vidt i Vest og høit i Nord,
Gik med Solen *Troens Ord*,
Danned, alt som det blev favnet,
Straale-Krands om *Frelser-Navnet*!

5 Kun med Kors, med Ild og Sværd,
Bringes kan Det til at rødme,
Breder ud da fjern og nær
Rosen-Dult med Himmel-Sødme,
Stiger af det røde Hav,
Som vor Herre af sin Grav,
Og fra Middags-Stedet sender
Straaler ud til Jordens Ender!

6 Kom da kun, Langfredag rød,
Store Allehelgen-Prøve!
Paaske-Dagen i dit Skiød

Slunrer som en bjergfødt Løve,
Reiser sig med Harm i Hu,
Skygge-Dal til Skam og Gru,
Evig toner Fugle-Sangen:
Fryd dig, Natten er forgangen!

No. 314. *)

Seierrig opstanden,
Himler Frelser-Manden,
Sender os i allen Stund
Venne-Gaver mangelund;
Gud skee Lov og Takke!

No. 315. **)

- 1 Ypperlig Høitid, med aandelig Glæde,
Tvinger vor Tunge til lystig at kvæde,
Thi Christ med Sjæl og Krop
Nu foer til Himmels op,
Vor Fyrste og Frelser at være!
- 2 Kongelig saaes den Herre opfare,
Helgene fulgde Ham glade i Skare
Og alle Engle-Chor
Modtog med Ære stor
Den Helt, som har Døden betvunget!
- 3 Høit Han opfoer med det fangede Fængsel,
Trøster nu Sine i al deres Trængsel,
Og kommer snart igien,
Som deres fuldtroe Ven
Det Verden skal faae at fornemme!

*) Himmelfarts-Verset »Postquam resurrexite eller »Christ til Him-
mels men fare.«

**) Fordum »den ypperste Høitid og stor aandelig Glædes efter«
»Festum nunc celebre.«